

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/142/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610209101
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2012:5610209101.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti odporcom v 1. rade W. B., I. XX. XX. XXXX, Z. Z. XX, zastúpeného JUDr. Ľubošom Rackom, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Námestie osloboditeľov 35, v 2. rade V. B., I. XX. XX. XXXX, Z. B. Č. XXX, v 3. rade B. N., I. XX. XX. XXXX, Z. Y. W., X. XXX/X, v konaní o zaplatenie 16 179,59 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporcovia v 1., 2. a 3. rade sú p o v i n n í zaplatiť navrhovateľovi

14 914,10 eura s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 02. 02. 2010 do zaplatenia a trovy konania 938,96 eura, všetko v mesačných splátkach po 400,-eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov.

Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ uplatnil voči odporcom pohľadávku 16 179,59 eura s prísl. Uviedol, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 2784795 4 01 bola s odporcami v 1., 2., a 3. rade uzavretá Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 26. 01. 2007 (ďalej len Zmluva), v súlade s ktorou poskytol odporcom v 1. a 2. rade mimoriadny medziúver vo výške 13 410,35 eura. Odporcovia v 1. a 2. rade sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho úveru 7,59 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 118,27 eura a do nasporenia 40 % cieľovej sumy sa odporcovia v 1. a 2. rade zaviazali vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné vklady vo výške 49,79 eura. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa odporcovia v 1. a 2. rade zaviazali splácať stavebný úver, vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 117,01 eura. Odporca v 3. rade prevzal ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojia odporcovia v 1. a 2. rade. Odporcovia v 1. a 2. rade neplnili zmluvné povinnosti a splátky nedoplatili ani v poskytnutej lehote na základe upomienok. Z dôvodu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti navrhovateľ odstúpil listom z 23. 11. 2009 od Zmluvy a vyzval odporcov v 1. a 2. rade na okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov pred dohodnutou dobou splatnosti v 7-dňovej lehote. Odporcovia v 3. rade bolo odstúpenie od Zmluvy zaslané na vedomie listom zo dňa 23. 11. 2009 s upozornením, že ak odporcovia nezaplatia celý dlh navrhovateľovi, tento bude nútený pristúpiť k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou a následne prostredníctvom súdneho exekútora aj voči odporcom v 3. rade. Navrhovateľ konkretizoval nárok tak, že suma 16 179,59 eura pozostáva z nezaplatenej istiny

14 914,10 eura a nezaplateného úroku z omeškania vo výške 1 265,49 eura za obdobie od 28. 01. 2010 do 30. 09. 2010.

Navrhovateľ sa na pojednávanie neustanovil, pričom svoju neprítomnosť písomne ospravedlnil a súhlasil, aby vec bola prejednaná aj v jeho neprítomnosti.

Odporca v 1. rade sa neustanovil ani na jedno z nariadených pojednávaní. V konaní bol zastúpený advokátom, ktorý žiadal odročiť pojednávanie, nariadené na deň 17. 04. 2012 z dôvodu, že odporca v 1. rade je pracovne v Nemecku. Odročiť pojednávanie žiadal iba z dôvodu vypočutia odporcu v 1. rade k jeho osobným a majetkovým pomerom. Súd nevykonal navrhnutý dôkaz a to výsluch odporcu v 1. rade, nakoľko odporca v 1. rade bol v dostatočnom časovom predstihu informovaný o pojednávaní. Z dôvodu plnenia pracovných povinností odporcu v 1. rade už predtým súd zrušil pojednávanie nariadené na deň 28. 02. 2012 a pri nariaďovaní termínu pojednávania na deň 17. 04. 2012 súd vyhovel požiadavke odporcu v 1. rade, aby pojednávanie bolo určené v mesiacoch apríl a máj 2012, kedy predpokladal návrat na Slovensko (č. l. 116 spisu). Odporca v 1. rade bol opakovane riadne a včas predvolaný na pojednávanie, takže mal možnosť zariadiť si svoje pracovné povinnosti tak, aby sa mohol osobne zúčastniť pojednávania, ak chcel vo veci vypovedať ako účastník konania. Právny zástupca navrhovateľa pritom žiadal vypočuť odporcu iba k jeho majetkovým pomerom z dôvodu dosiahnutia povolenia splátok na zaplatenie dlhu, ktorého existenciu odporca v 1. rade nenamietal. Súd preto tento dôkaz nevykonal a vec prejednal v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti odporcu v 1. rade.

Odporcovia v 2. a 3. rade s návrhom nesúhlasili a žiadali tento zamietnuť. Odporkyňa v 2. rade uviedla, že zmluvu o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere podpísala na naliehanie odporcu v 1. rade s ktorým v tom čase boli manželia, ale ich manželstvo bolo neusporiadané. Pracovníčka navrhovateľa p. N. ju ubezpečila, že sa jedná len o formalitu, pretože odporca v 1. rade má autodopravu a určite bude úver splácať. Preto sa dala nahovoriť a zmluvu o úvere podpísala, ale žiadne peniaze jej navrhovateľ nevyplatil. Uviedla, že peniaze boli vyplatené odporcovi v 1. rade, ktorý však tieto finančné prostriedky nepoužil na účel uvedený v žiadosti o úver bez záložného práva, t. j. modernizáciu a rekonštrukciu bytu, ale na zaplatenie dlhov z hazardných hier. Odporkyňa v 2. rade uviedla, že odporca v 1. rade a aj odporca v 3. rade boli gembléri, pričom aj odporca v 3. rade ju mal presviedčať, aby zmluvu podpísala.

Odporca v 3. rade uviedol, že sa stal obeťou podvodu zo strany odporcov v 1. a 2. rade, keď odporca v 1. rade ho pred uzavretím zmluvy ubezpečoval, že je solventný. V čase, keď došlo k uzavretiu zmluvy, ho odporca v 1. rade zamestnal a aj to prispelo k tomu, že súhlasil s ručením. Odporca v 3. rade vzniesol výhrady aj voči správaniu sa zamestnancov navrhovateľa, ktorí si neplnili dôkladne svoje povinnosti a pred poskytnutím úveru neprešetrili dôkladne pomery odporcov v 1. a 2. rade. Poukázal aj na svoju zlú sociálnu situáciu, nakoľko je invalidným dôchodcom a má vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu.

O nároku navrhovateľa prvýkrát rozhodol tunajší súd rozsudkom 6C/142/2010-69 zo dňa 26. 04. 2011, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline 9Co/259/2011-92 zo dňa 25. 07. 2011. V zrušujúcom uznesení odvolací súd vytkol prvostupňovému súdu, že odporcovi v 1. rade bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, nakoľko súd vo veci rozhodol aj keď boli pochybnosti o tom, či v čase doručovania predvolania na pojednávanie sa odporca zdržoval na adrese bydliska. Uvedené pochybenie v ďalšom konaní bolo odstránené tým, že odporcovi bolo prostredníctvom jeho zamestnávateľa doručené predvolanie na pojednávanie na deň 28. 02. 2012 aj na deň 17. 04. 2012 s tým, že odporca v 1. rade si v oboch prípadoch zásielky prevzal.

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že Zmluvou vyhotovenou dňa 18. 01. 2007, sa navrhovateľ(veriteľ) zaviazal poskytnúť odporcovi v 1. rade, ako dlžníkovi a odporkyni v 2. rade, ako spoludlžníčke, mimoriadny medziúver pod č. 2784795 1 02 vo výške 500 000,-Sk (16 596,94 eura). Tejtó zmluve predchádzala žiadosť o úver bez záložného práva, ktorú vypracovala obchodná zástupkyňa navrhovateľa T. N. dňa 15. 01. 2007, pričom túto žiadosť o úver ako aj samotnú Zmluvu podpísali všetci traja odporcovia a to odporca v 1. rade ako dlžník, odporkyňa v 2. rade ako spoludlžníčka a odporca v 3. rade ako ručiteľ. Z výpisu uvedeného účtu vyplýva, že navrhovateľ vyplatil dňa 31. 01.

2007 odporcovi v 1. rade, ako dlžníci, medziúver vo výške 13 277,57 eura (400 000,-Sk). Súčasne si navrhovateľ zaúčtoval ku dňu 30. 01. 2007 poplatok za poistenie 13,28 eura (400,-Sk), poplatok za spracovanie SÚ/MÚ 116,18 eura (3 500,-Sk), poplatok za vedenie účtu 12,95 eura (390,-Sk) a poplatok za zmenu 16,60 eura (500,-Sk). Z výpisu účtu vyplýva, že dlžník pravidelne splácal úver do decembra 2007 a potom ešte jednorazovo dňa 05. 11. 2008 zaplatil sumu 1 254,73 eura (37 800,-Sk). Odvtedy už nebola zaplatená žiadna platba za účelom splatenia poskytnutého úveru. Listom zo dňa 23. 11. 2009 navrhovateľ odstúpil od zmluvy z dôvodu, že neboli uhradené zročné splátky ani v poskytnutej dodatočnej lehote, čo navrhovateľ považoval za porušenie zmluvných podmienok. Ďalším dôvodom pre odstúpenie bolo zistenie, že voči odporcovi v 1. rade bola začatá nútená exekúcia. Odporcovia v 1. a 2. rade boli týmto listom vyzvaní splatiť zostatok úveru vypočítaného ku dňu 23. 11. 2009 vo výške 14 691,94 eura do 7 dní od doručenia odstúpenia od zmluvy.

V zmysle čl. VII bod 7. Zmluvy, odstúpením zmluva zaniká a to dňom doručenia oznámenia druhej zmluvnej strane. Všetky oznámenia veriteľa sa považujú za doručené aj dňom uplynutia úložnej doby zásielky na pošte po oznámení na adrese uvedenej v tejto zmluve, alebo pri zmene adresy na dodatočne klientmi písomne oznámenú adresu pre doručovanie. V prípade vrátenia zásielky bez jej uloženia na pošte z toho dôvodu, že sa dlžník na adrese nezdržiava, je odšťahovaný, ale je neznámy, sa zásielka považuje za doručenú v deň, keď sa táto vrátila veriteľovi.

Odporcovia v 1. a 2. rade neprevzali zásielku, ktorou im navrhovateľ doručoval odstúpenie od zmluvy, a potom v zmysle citovaného dojednania a údajov vyznačených poštou na doručenkách, sa odstúpenie od zmluvy považuje za doručené odporcovi v 1. rade dňom 25. 01. 2010 a odporkyňi v 2. rade dňom 17. 12. 2009. Listom zo dňa 23. 11. 2009, doručeným dňa 27. 11. 2009, oznámil navrhovateľ odporcovi v 3. rade, že došlo k odstúpeniu od zmluvy. V kontexte dojednaných podmienok potom k odstúpeniu od zmluvy došlo dňom 25. 01. 2010 a odporcovia v 1. a 2. rade mali povinnosť zaplatiť zostatok úveru do 7 dní, t. j. do 01. 02. 2010.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V konaní bolo nesporne preukázané, že odporcovia uzavreli Zmluvu s navrhovateľom, pričom navrhovateľ na jej základe plnil, keď odporcovi v 1. rade poskytol mimoriadny medziúver vo výške 400 000,-Sk (13 277,57 eura). Vo vzťahu k navrhovateľovi potom nie je právne významné, či peniaze spotreboval odporca v 1. rade sám a na aký účel, ani skutočnosť, že odporkyňa v 2. rade o vyplatení peňazí ani o ich spotrebovaní nemala žiadnu vedomosť. Odporkyňa v 2. rade uznala, že uzavrela Zmluvu, pričom nebol preukázaný žiadny dôvod, pre ktorý by tento úkon odporkyne v 2. rade mal byť neplatný. Jej tvrdenie, že pracovníčkou navrhovateľa bola ubezpečená, že jej podpis na zmluve je len formalitou, nie je možné akceptovať. Odporkyňa bola uzrozumená s tým, akú zmluvu uzatvára a vedela, že poskytnuté finančné prostriedky budú musieť byť vrátené. Zmluvu uzavrela za trvania manželstva s odporcom v 1. rade, takže ako spoludlžníčka zodpovedá za nesplatený úver.

Navrhovateľ poskytol odporcom v 1. a 2. rade úver, pričom listinnými dôkazmi preukázal, že dlžníci úver nesplácali v dohodnutých splátkach. Navrhovateľ teda odstúpil od zmluvy v súlade so zmluvným dojednaním - odstúpenie od zmluvy nadobudlo účinnosť voči obidvom dlžníkom dňom 25. 01. 2010. K tomuto dátumu dlžná suma predstavovala podľa výpisu z účtu sumu 14 914,10 eura. V zmysle ust.

§ 497 Obchod. zákonníka preto súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade vrátiť navrhovateľovi dlžnú sumu vo výške 14 914,10 eura.

Odporca v 3. rade, ako ručiteľ, v zmluve prehlásil, že na seba berie voči veriteľovi povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojí dlžník - z textu súčasne vyplýva, že ručiteľ podpísal zmluvu až po podpísaní zmluvy dlžníkom a spoludlžníkom.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchod. zák.“) kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 306 ods. 1 prvá veta Obchod. zák. veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval.

Podľa § 308 Obchod. zák. ručiteľ, ktorý splní záväzok, za ktorý ručí, nadobúda voči dlžníkovi práva veriteľa a je oprávnený požadovať všetky doklady a pomôcky, ktoré má veriteľ a ktoré sú potrebné na uplatnenie nároku voči dlžníkovi.

Navrhovateľ oznámil odporcovi v 3. rade listom zo dňa 23. 11. 2009, že odstúpil od zmluvy z dôvodu nesplácania úveru a súčasne ho upozornil, že ak odporcovia v 1. a 2. rade celý dlh v stanovenej lehote neuhradia, navrhovateľ pristúpi k vymáhaniu svojej pohľadávky súdnou cestou a následne prostredníctvom exekútora aj voči odporcovi v 3. rade, ako ručiteľovi. Listinnými dôkazmi ako aj výsluchom odporkyne v 2. rade bolo preukázané, že dlh navrhovateľovi v uplatnenej výške 14 914,10 eura nebol splatený, a preto je navrhovateľ oprávnený podľa § 306 ods. 1 Obchod. zák. domáhať sa splnenia záväzku aj voči odporcovi v 3. rade.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, súd priznal navrhovateľovi zostatok úveru ku dňu odstúpenia od zmluvy, t. j. 14 914,10 eura s tým, že túto sumu sú povinní zaplatiť všetci traja odporcovia a to odporcovia v 1. a 2. rade ako dlžníci a v prípade ak nesplatia dlh dlžníci, je povinný dlh splatiť odporca v 3. rade ako ručiteľ. Súd preto všetkých troch odporcov zaviazal na zaplatenie istiny s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov.

Navrhovateľ si okrem istiny 14 914,10 eura, uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 12,59 % ročne od 01. 10. 2010 do zaplatenia. Zo špecifikácie návrhu však vyplýva, že ku dňu odstúpenia od zmluvy predstavoval dlh spolu s dojednanými úrokmi z úveru sumu 14 914,10 eura a suma 1 265,49 eura predstavuje 12,59 % úroky z omeškania ročne zo sumy 14 914,10 eura od 28. 01. 2010 do 30. 09. 2010. Z takto koncipovaného návrhu potom vyplýva, že navrhovateľ sa domáha v tomto konaní priznania istiny 14 914,10 eura a úrokov z omeškania 12,49 % ročne od 28. 01. 2010 do zaplatenia. Uplatnenú výšku úrokov z omeškania 12,59 % ročne odôvodňoval navrhovateľ zmluvným dojednaním s poukazom na v čl. 7 bod 8 Zmluvy a ust. § 351 ods. 1 Obchod. zákonníka.

Medzi navrhovateľom a odporcom sa jedná o vzťah založený zmluvou o úvere, ktorá s poukazom na ustanovenie § 261 ods. 3 písm. d/ Obchod. zák. zakladá tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah. Úroky z omeškania v obchodnoprávných vzťahoch sú upravené v § 369 Obchod. zákonníka.

Podľa § 768f Obchod. zák., ustanovenia účinné do 15. 01. 2009, sa nevzťahujú na omeškanie, ktoré vznikli pred 15. januárom 2009.

Z tohto ustanovenia potom jednoznačne vyplýva, že výška úrokov z omeškania upravená v § 369 ods. 1 Obchod. zák. sa vzťahuje na všetky prípady, ak k omeškaniu došlo po 15. 01. 2009 a to bez ohľadu na to, kedy vznikol záväzkový vzťah z ktorého omeškanie dlžníka vzniklo.

Podľa § 369 ods. 1 Obchod. zák. v znení platnom od 15. 02. 2009 ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Vzhľadom k tomu, že k odstúpeniu od zmluvy došlo dňa 25. 01. 2010 a navrhovateľom poskytnutá 7-dňová lehota na splatenie dlhu uplynula 01. 02. 2010, odporcovia sa dostali do omeškania so zaplatením dlžnej sumy dňom 02. 02. 2010.

V čl. II zmluvy bola dojednaná úroková sadzba mimoriadneho medziúveru 7,59% ročne a v čl. VII bod 8 bola dohodnutá úroková sadzba celého zostatku dlhu 5 % ročne nad dohodnutú úrokovú sadzbu. Z tohto dojednaní navrhovateľ odvodzoval uplatnené úroky z omeškania 12,59 % ročne (7,59 % + 5 %).

Napriek tomuto dojednaniu v zmluve, bolo možné navrhovateľovi priznať úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Tento záver odôvodňuje skutočnosť, že ustanovenie § 369 ods. 1 Obchod. zák. limituje úroky z omeškania v prípade spotrebiteľských zmlúv. Pre účely obchodnoprávných záväzkových vzťahov sa pritom za spotrebiteľské zmluvy považujú vždy tzv. absolútne obchody, kde jednou stranou záväzkového vzťahu je podnikateľ a druhou osobou nepodnikateľ (viď komentár k ustanoveniu § 369 Obchod. zák.). Medzi navrhovateľom a odporcami sa jednalo o vzťah založený zmluvou o úvere, ktorá založila absolútny obchodný záväzkový vzťah, a potom bez ohľadu na dojednanie v zmluve bolo možné navrhovateľovi priznať iba úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/95Z. z. v znení platnom od 01. 01. 2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

Odporcovia sa dostali do omeškania dňom 02. 02. 2010, kedy bola základná úroková sadzba ECB 1 %, a potom úroky z omeškania po pripočítaní 8 percentuálnych bodov predstavujú 9 % ročne. Súd preto navrhovateľovi priznal úroky z omeškania 9 % ročne od 02. 02. 2010 do zaplatenia. V časti, pokiaľ žiadal navrhovateľ priznať úroky z omeškania za obdobie od 28. 01. 2010 do 01. 02. 2010 a v časti, pokiaľ od 02. 02. 2010 žiadal priznať vyššie úroky z omeškania ako 9 % ročne, súd návrh zamietol.

Navrhovateľ si uplatnil podľa § 151 ods. 1 O. s. p. náhradu trov konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdneho poplatku. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 970,50 eura a súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku tunajšieho súdu 6C/142/2010-69 zo dňa 26. 04. 2011, vo výške 96,50 eura, spolu 1 067,-eur. Navrhovateľ mal však v konaní len čiastočný úspech, a preto súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. a náhradu trov pomerne rozdelil. Navrhovateľ si návrhom na začatie konania uplatnil istinu 16 179,59 eura a úroky z omeškania 12,59 % ročne zo sumy 14 914,10 eura od 01. 10. 2010 do zaplatenia, takže ku dňu rozhodovania (17. 04. 2012) predstavoval uplatnený nárok 19 086,14 eura (istina 16 179,59 eura a úroky 2 906,55 eura). Súd priznal navrhovateľovi istinu 14 914,10 eura a úroky z omeškania 9 % ročne od 02. 02. 2010, ktoré ku dňu rozhodovania súdu predstavovali 2 964,02 eura, takže navrhovateľ bol úspešný v časti, pokiaľ ku dňu rozhodovania súdu uplatnil čiastku 17 878,12 eura. Na základe toho bolo navrhovateľovi z uplatnenej sumy priznané 94 % a v časti 6 % bol jeho návrh zamietnutý. Po vzájomnom započítaní súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania 88 %. Navrhovateľovi vznikli v súvislosti s týmto konaním trovy 1 067,-eur, z čoho 88 % je 938,96 eura a v takejto výške potom súd navrhovateľovi priznal náhradu trov konania.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže

vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Odporca v 1. rade požiadal o povolanie splátok v takej istej výške, ako boli určené splátky v zmluve o úvere (4 663,-Sk), čo je 154,78 eura. Súd môže povoliť splátky, ale len v takej výške, aby došlo k splateniu celého dlhu v primeranej lehote. Pokiaľ by súd povolil splátky vo výške požadovanej odporcom v 1. rade, prevažná časť splátok by bola použitá len na úroky z omeškania (súdom priznané úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 14 914,10 eura predstavujú 1 342,27 eura ročne). Súd pri rozhodovaní preto zohľadnil výšku pohľadávky navrhovateľa a aj pomery odporcov. Odporca v 1. rade je zamestnaný pričom nebolo zistené, že by vlastnil majetok väčšej hodnoty. Odporkyňa v 2. rade je nemajetná, má čistý priemerný mesačný zárobok okolo 270,-eur a pričom má vyživovaciu povinnosť k synovi. Odporca v 3. rade je poberateľom invalidného dôchodku vo výške okolo 400,-eur mesačne, pričom má vyživovaciu povinnosť ešte k maloletému synovi.

Po zohľadnení výšky dlhu ako aj sociálnych pomerov odporcov, súd povolil odporcom v 1. - 3. rade na zaplatenie celého dlhu, ako aj trov konania, mesačné splátky po 400,-eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku. Pokiaľ odporcovia povolené splátky nedodržia, nezaplatením čo aj len jednej splátky sa stane splatným celý dlh naraz. Všetci traja odporcovia pritom zodpovedajú za splatenie dlhu, a potom pokiaľ dlh splatí jeden z odporcov, v rozsahu jeho plnenia zanikne povinnosť ostatných odporcov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v 4 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Pokiaľ si povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).